

Kaliforniában cseperedett fel, protestáns családból származik. Iskolánk, a Debreceni Református Kollégium Gimnázium és Diákotthona angol nyelvi lektora a diákokat nemcsak nyelvi értelemben fejleszti, a hitéleti szempontokra is tekint. *Dabney Johnathan Keegan* tanár úr állandó derűs kisugárzása jelentősen hozzájárul a diákok jó hangulatához. Fontos számára a diákok lelki egészsége, ezért igyekszik hozzájuk szólni mind Isten, mind a zene által.

Tanár úr hogyan találkozott először Istennel?

Többen tudjátok: Kaliforniában nőttem fel, protestáns családban. Ezáltal kezdettől fogva tisztában voltam azzal, hogyan kell keresztyénként cselekedni, beszélni. Tizenöt éves korom körül lehetett, amikor személyesen döntöttem arról, hogy követni fogom Jézust. Izraeli utunk alkalmán történt ez: láttam azokat a helyeket, amelyekről azelőtt a Bibliában olvastam. Jártam ott, ahol Jézus valóban járt, és volt egy pillanat azon az utazáson, amikor rájöttem, nem szabad két utat járnom. Nem élhetem a saját életemet pusztán úgy, ahogyan én szeretném, miközben ott van Jézus az életemben, hanem az ő útján kellene járnom. Akkor jött el az a pillanat, amikor talákoztam Vele. Attól fogva lépésről lépésre, ahogy Ő szokta, átformált.

Említette, hogy protestáns családból jött. Vannak eltérések a protestáns szokások között Magyarországon és Amerikában? Ha igen, említsen néhány példát!

Magyarországon sokkal erősebben vagy jobban ragaszkodnak a tradíciókhoz, a hagyományokhoz, mint Amerikában. Amerikában a templomban, mint az élet egyéb területein is általában, teljesen elfogadott a kevésbé formális megjelenés. Ott abszolút normális például rövid farmerben és pólóban menni templomba. A kultúra miatt sokkal lazábban kezeli az egyház ezeket a kérdéseket is. A dicsőítés stílusában van a legkevesebb különbség. Hiszen az emberek mindkét helyen szeretnek énekelni, emellett Amerikában is orgonán játszanak a templomokban, mint itt is. Szóval szerintem a hagyományokhoz ragaszkodás itt erősebb, mint mondjuk az USA-ban.

Hogyan került Magyarországra, Debrecenbe?

Ez jó sztori... Magyarországra a középiskolai érettségi után jöttem. A Golgota Teológiai Főiskolára jártam. A gyakorlatot Egerben végeztem, egy protestáns lelkésznél, tehát a hevesi a városban is éltem egy darabig. Amikor a feleségemmel összeházasodtunk, a munka miatt, mivel én már itt tanítottam az egyetemen, és az ő családja miatt, mivel ők debreceniek, költöztünk Debrecenbe, hogy könnyebb legyen az élete mindnyájunknak.

Négy éve lett lektor a gimnáziumunkban. Hogyan került a Refibe?

Korábban a Debreceni Egyetem Gazdaságtudományi Karán dolgoztam anyanyelvi lektorként. Ott turisztikai és üzleti szaknyelvet tanítottam, és amikor az a szerződés lejárt, akkor kezdtem keresgélni, hol lenne a helyem. Ekkor keresett meg a Refi. Így lettem itt lektor, 2020-ban.

Megkérdezhetjük, hogyan ismerkedtek meg a feleségével?

Persze! Egy konferencián ismerkedtünk meg, aztán mivel mindketten Egerben laktunk, együtt dolgoztunk körülbelül egy évig. Miután összejöttünk, nem sokkal később megkértem a kezét. Tehát a munkának köszönhetjük, hogy együtt vagyunk.

Milyen nyelven beszélnek otthon egymással és két kislányukkal?

Két gyönyörű lányunk van, Veronika és Krisztina. Megbeszéltük a feleséggel, otthon ő csak magyarul szól hozzájuk, mivel ebben a környezetben, nyelvi közegben élnek, angolul pedig majd én tárgyalok velük. Tehát van egy anyanyelvük meg egy „apanyelvük”. Láttuk, nagyon szépen fejlődnek mind a két nyelvben. Így mindkét nagyszülő párral tudnak kommunikálni rendszeresen. Ennek nagyon örülünk.

Köztudomású, hogy a magyar az egyik legnehezebben tanulható nyelv. Tanár úr mégis folyékonyan és tisztán beszél. Hogyan sajátította el ilyen hatékonyan?

Biztosan ismeritek azt a viccet, hogy a Mennyországban a magyar lesz a köznyelv, mert egy örökkévalóság megtanulni... Szerintem nem teljesen igaz ez a mondás. Amikor a teológiai főiskolára jártam, a hallgatóktól tanultam leginkább magyarul. Legelőször nem a nyelvtant, hanem kidolgozott kifejezéseket, mondatokat, szavakat tanultam meg, és így tudtam ezeket hamar használni. Később a feleségem nagyon sokat segített, szépen el tudta magyarázni a nyelvtant.

Egyértelmű volt, hogy Magyarországon nevelik fel a gyermekeiket, fel se merült, hogy elköltöznek Amerikába?

Fel-felmerül időnként, de azt is mondhatnám, egyértelmű volt, hogy itt fogjuk nevelni a gyerekeinket. Mi úgy látjuk, Isten azt akarja, hogy itt legyünk. Ezt a döntést alátámasztja az a gyakorlati szempont, hogy itt nagyon jól érezzük magunkat, hogy a gyerekeknek az iskoláztatása ingyenes. Itt a rokonság nagyon közel van. Ha Amerikában lagnánk, akkor távol volnának, mivel az én családom szét van szóródva az Egyesült Államokban. Manapság az is számít, hogy most Magyarország iskolán belül és iskolán kívül is biztonságosabb, mint amilyen a jelenlegi helyzet az USA-ban. Az Istenhez ragaszkodom, bízom, bízunk abban, hogy ő fog vezetni minket most is, és később is. De a tervünk az, hogy itt maradunk a közeljövőben.

Mi az, ami hiányzik a szülőföldjéről?

Természetesen hiányzik a szülőföldem, a hazám. Most már kettős állampolgár vagyok, mivel lettem a magyar állampolgársági esküt, úgyhogy magyar is vagyok meg amerikai is. A családom hiányzik leginkább: a szüleim, a bátyám, a húgom, a nagymamám. Sajnos a nagypapám az Úrhoz tért tavalý.

Milyen kulturális és más értékeket kedvel tanár úr leginkább Magyarországon?

Rendkívül szeretem a magyar kultúrát. A zene nagyon közel áll a szívemhez, kedvelem a magyar modern pop- és népzene. A magyar ételek nagyon finomak, a kedvencem a rakott krumpli – meg az „erős Pista”... Szeretem azt, hogy Magyarországon fontos a családi összetartás. Ezenkívül kedvelem a magyar ünnepeket. Nekem az augusztus 20-a nagyon tetszik, mert hasonlít a mi amerikai július 4-énkhez, a függetlenség napjához. A hazaszeretet nagyon jól megmutatkozik ebben az ünnepben. Az, hogy „igen, ez a mi hazánk”. Én kedvemre való, hogy költészet napja is van, tetszik, ahogy a népi hagyományokat őrzik itt, az is kedves nekem, hogy a karácsony itt három nap, és azelőtt van advent. Amerikában nem nagyon szoktuk az adventet ünnepelni, és a karácsony is csak kétnapos. E hosszabb ünnepek miatt is kedvesek, mert megengedik, hogy többet tudjunk lenni a családdal.

Az amerikai hagyományokat szokták itthon ünnepelni?

Igen, a július negyedikét szoktuk ünnepelni. (Még nem tudtam helyet találni a házon belül, hova tegyem ki az amerikai zászlót.) A hálaadást is ünnepeljük. A karácsonyt együtt tartjuk, úgy, hogy az egyik nap az amerikai tradicionális karácsonyi nap lesz, a másik pedig magyar. A Halloweent viszont nem tartjuk, mivel annak a történetét nem szeretem.

Tanár úr a lektori munkája mellett rengeteget segít az iskolai élet színesítésében, például a bibliakörben vagy a zenekarban. Honnan jött ez az elhatározás, gondolat?

Igen, próbálok segíteni a diákokon mindenféle módon. Régóta szerettem volna bibliakört, mert hálás vagyok azért, hogy ebben az iskolában lehet a Bibliáról tanulni, mert Amerikában nem szabad. Amerikában nem szabad imádkozni, nem szabad tanítani a Bibliát az iskolában, ezt sajnálom. Hálás vagyok, hogy ebben az intézményben lehet, sőt vannak az óra elején áhítatok, ezt nagyon szeretem. A diákokkal folytatott egy-egy beszélgetés után rájöttem, jó lenne rendszeresen úgy beszélgetni velük, hogy a Bibliára fókuszálunk. Nem strukturált órakeretben, hanem kényelmes környezetben, a könyvtárban, ahol most is tartjuk csütörtökönként.

A zenekar már létezett, mielőtt ideérkeztem, Berényiné Csinády Melinda tanárnőtől vettem át a szerepemet. Ő a zenekarnak a feje, én pedig inkább a gyakorlati vezetője, mivel tudok gitározni meg énekelni. Ezért én szoktam segíteni a diákoknak abban, hogy minél jobban tudjunk énekelni a fellépési alkalmakon. Fontosnak tartom, hogy dicsőítsük az Urat minden nap, amennyire csak lehet!

(Készítette: Sarkadi Adél és Potos Áron)